

præstere et regnestykke, der står for en nærmere prøvelse.

Må jeg sige til fru Lene Espersen, som jo fremførte de konservative synspunkter med stor energi og stor charme, at der var to ting, jeg ikke helt fandt ud af, om jeg forstod. Det ene var det med produktiviteten, der pludselig nærmest kunne fordobles. Altså, regeringen har jo meldt ret store besparelser ud på de statslige budgetter, og der forstod jeg på fru Lene Espersen og også på afstemningerne i går, at de Konservative sådan set ikke mener, at der kunne ske noget kvalitetstab i 2001 ved bare at fordoble det krav.

Det tror jeg der ville. Jeg tror, det ville gå ud over den service, vi kan levere. Det tror jeg det ville eksempelvis i forhold til hele området med forskning og videregående uddannelse, som vi netop i finansloftalen har tilført ekstra ressourcer, fordi der var en udbredt opfattelse af, at det manglede der. Jeg hørte i øvrigt også fru Lene Espersen på den måde, at den del var De Konservative i og for sig enige i. Men så ville det jo være lidt paradoksalt lige på det meget store område af statsbudgettet så at trække 1 pct. tilbage igen. Jeg synes det i hvert fald.

Så er vi nok også lidt uenige med fru Lene Espersen om det med, om danskerne kun vil arbejde, hvis de kan få 60 kr. mere af hver 1.000 kr. over en vis løn. Det er vi nok lidt uenige om. Når man ser, hvor meget danskerne arbejder, vil nogle spørge, om det er direkte tilrådeligt, at de arbejder meget mere; nogle vil sige, at måske især småbørnsfamilierne knokler temmelig meget.

Der er mange diskussioner gemt i det her, men jeg tror dybest set ikke, at arbejdsudbudet for den fuldt beskæftigede og hårdtarbejdende del af den danske befolkning påvirkes så frygtelig meget af, om mellemskatten forsvinder.

Men det er et synspunkt, jeg udmærket forstår at man kan have som politisk parti, at den vil man have væk, at det er det, man vil prioritere. Jeg synes personlig, det vil være svært at forklare den anden halvdel af danskerne, at de altså skulle have en skatteforhøjelse ved ikke at kunne trække deres fagforeningskontingent fra, som skulle være med til at finansiere, at den første halvdel, om jeg så må sige, kunne få en skattelettelse, for det er jo, hvis jeg har forstået det rigtigt, indholdet af den konservative skattepolitik.

Hr. Thulesen Dahl har jeg ikke så frygtelig mange bemærkninger til, for hr. Thulesen Dahl brugte jo sin vane tro det meste af også denne

debat til at tale om udlændinge, og det er der jo andre lejligheder til.

Hr. Kofod-Svendens vil jeg gerne takke ikke alene for kritiske bemærkninger, men også for en kvittering, som jeg var glad for, nemlig at der jo trods alt er kommet noget styr på dansk økonomi, og at der også er en social balance i dansk økonomi, som altså andre satte spørgsmålstegn ved, men som jeg er enig med hr. Kofod-Svendens i at der er.

Hr. Kim Behnke kvitterede jo for, at man omsider var kommet i gang med gældsafviklingen. Men jeg vil sige til hr. Behnke, at det dér med, at man ikke kom i gang med det lige med det samme, jo hænger sammen med, at man jo altså som den væsentligste motor i at drive gælden ned skal have beskæftigelsen op. Det tror jeg vi er enige om. Så har hr. Behnke til gengæld en mere kritisk holdning til, hvordan regeringens politik virker på erhvervene, men der synes jeg, jeg henholder mig mest til, hvordan erhvervene faktisk udvikler sig beskæftigelsesmæssigt, indtjeningsmæssigt under denne regerings regime.

Hr. Frank Dahlgaard har forladt salen, og derfor skal jeg ikke gentage – det tror jeg også han selv vil sørge for at vi gør – diskussionen om euroen i stor længde, men bare sige, hvad jeg vist også sagde til hr. Dahlgaard i en spørgetid for et stykke tid siden: Det dér med at bedømme konsekvenserne af Danmark udenfor de næste 10 år på baggrund af de første 7-9 uger svarer nok til at ville bedømme det amerikanske præsidentvalg på baggrund af 1,7 pct. af de optalte stemmer, og det viser sig, at det er meget svært at bedømme det selv på baggrund af 99 pct. af de optalte stemmer. Så det tror jeg man skal vente med.

Og jeg har stadig væk den bekymring, fuldstændig uforandret, som jeg i øvrigt deler med de fleste her i salen, at Danmark med den beslutning, som befolkningen traf, og som vi respekterer og prøver at få det bedst mulige ud af, har sat os uden for en indflydelse og har sagt farvel til en ekstragevinst, vi kunne have fået. At det ikke føles som noget stort tab i disse dage og uger og måneder, har jo mange grunde. Det går godt i Danmark, der er tiltro til regeringens økonomiske politik, og der er måske også en midlertidig fordel for os, som kan glide os af hænde igen, ved at euroen stadig væk er relativt svag.

Det bliver interessant at se, hvordan rentespændet stabiliserer sig, når euroen bliver mere naturligt placeret i billedet mellem dollar og an-